ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

12 септември 2007 година *

По дело C-73/07

с предмет преюдициално запитване на основание член 234 ЕО, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) с акт от 8 февруари 2007 г., постъпил в Съда на 12 февруари 2007 г., в рамките на в производство по дело

Tietosuojavaltuutettu

срещу

Satakunnan Markkinapörssi Oy и Satamedia Oy,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

предвид предложението на г-н E. Levits, съдия докладчик,

след изслушване на генералния адвокат г-жа J. Kokott,

* Език на производството: фински.

постанови настоящото

Определение

1 С молба от 7 юни 2007 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (наричан по-нататък „Надзорният орган“) иска да бъде допуснат да встъпи по настоящото дело, за да представи бележки по преюдициалните въпроси, отправени от Korkein hallinto-oikeus.

2 Молбата е подадена на основание член 47, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

3 В подкрепа на искането си Надзорният орган изтъква, че в предходни определения Съдът е признал правото на Надзорния орган да встъпва във висящи пред Съда дела. В това отношение той се позовава на Определение от 17 март 2005 г. по дело Парламент/Съвет (C-317/04, Recueil, стр. I-2457) и на Определение от 17 март 2005 г. по дело Парламент/Комисия (C-318/04, Recueil, стр. I-2467).

4 Съдът допуснал встъпването на Надзорния орган по тези дела, макар че той не бил включен в списъка по член 7, параграф 1 ЕО и това право не можело да намери основание нито в тази разпоредба, нито в член 40 от Статута на Съда. Той счел, че член 47, параграф 1, буква и) от Регламент № 45/2001 представлявал достатъчно правно основание.

5 От тези определения следвало също, че правото на встъпване на Надзорния орган се ограничавало в рамките, произтичащи от поверените му задачи. Съгласно член 41, параграф 2 от Регламент № 45/2001 тези задачи се състоят по-специално в даването на съвети на общностните институции и органи, както и на субектите на данни по всички въпроси, свързани с обработката на лични данни.

6 Въпросите, отправени до Съда по настоящото дело, се отнасят до тълкуването на член 3, параграф 1, член 9 и член 17 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10). Съгласно член 1 целта на тази директива е да гарантира, че държавите-членки защищават основните права и свободи на физическите лица, и в частност правото им на личен живот при обработването на лични данни.

7 Следователно според Надзорния орган предметът на преюдициалното запитване несъмнено попадал в обхвата на задачите, които са му поверени.

8 Относно искането за встъпване на Надзорния орган по настоящото дело е уместно да се припомни, че правото на встъпване пред Съда е уредено с член 40 от Статута на Съда, който признава същото на всяко физическо или юридическо лице, което може да докаже своя интерес от изхода на висящо пред Съда дело. Този член също така предвижда, че единствен предмет на искането в молбата за встъпване е подпомагането по отношение на исканията на една от страните. Следователно тази разпоредба се прилага към висящи пред Съда състезателни производства, предназначени да разрешат правен спор (вж. Определение на председателя на Съда от 30 март 2004 г. по дело

ABNA и др., C-453/03, Recueil, 2005 г., стр. I-10423, точка 14, Определение на председателя на Съда от 25 май 2004 г. по дело Parking Brixen, C-458/03, Recueil, 2005 г., стр. I-8585, точка 5, както и Определение на председателя на Съда от 9 юни 2006 г. по дело Ordre des barreaux francophones et germanophone и др. (искане на френските адвокатски колегии), C-305/05, Сборник, 2007 г., стр. I-5305, точка 7).

9 Член 234 ЕО, на основание на който е образувано настоящото дело, не е основание за образуването на състезателно производство, предназначено да разреши правен спор, а установява производство, което — с цел да гарантира единното тълкуване на общностното право чрез сътрудничество между Съда и националните юрисдикции — позволява на тези юрисдикции да искат тълкуване на онези текстове от общностното право, които ще прилагат при решаването на висящите пред тях спорове (вж. в този смисъл Решение от 1 март 1973 г. по дело Bollmann, 62/72, Recueil, стр. 269, точка 4, Определение на председателя на Съда от 2 май 2006 г. по дело SGAE, C-306/05, Recueil, 2006 г., стр. I-11519, точка 4 и посоченото по-горе Определение по дело Ordre des barreaux francophones et germanophone и др., посочено по-горе, точка 8).

10 От това следва, че не би могло да се направи встъпване в производство за постановяване на преюдициално заключение (вж. Определение на председателя на Съда от 3 юни 1964 г. по дело Costa, 6/64, Recueil, стр. 1194 и посоченото по-горе Определение на председателя на Съда по дело Ordre des barreaux francophones et germanophone и др., точка 9).

11 Участието в производството в случаите, посочени в член 234 ЕО, е уредено с член 23 от Статута на Съда, който ограничава правото да се представят на Съда писмени становища или становища единствено до страните по делото, държавите-членки, Комисията на Европейските общности и при необходимост Съвета на Европейския съюз, Европейския парламент, Европейската централна банка, държавите — страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, различни от държавите-членки, Надзорния орган на ЕАСТ и на трети държави. Словосъчетанието „страни по делото“ в тази разпоредба се отнася единствено до тези, които имат такова качество по делото пред националната юрисдикция (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело Bollmann, точка 4 и Определение на председателя на Съда по дело SGAE, посочено по-горе, точка 5).

12 Тъй като не е изрично упоменат в член 23 от Статута на Съда и няма качеството „страна по делото“ в главното производство по смисъла на същия член, Надзорният орган не би могъл да получи правото да представя пред Съда становища по преюдициалните въпроси, отправени от препращащата юрисдикция.

13 Тъй като молбата, подадена от Надзорния орган, не може да се допусне нито на основание член 40 от Статута на Съда, нито на основание член 23 от него, същата следва да бъде отхвърлена като недопустима.

По съдебните разноски

14 Предвид липсата на съдебни разноски Съдът не следва да се произнася по тази точка.

По изложените съображения

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА

определи:

1) Отхвърля молбата за встъпване на Европейския надзорен орган по защита на данните като недопустима.

2) Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

Подписи